

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z odwołania E. .
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.
o ustalenie wysokości kapitału początkowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 14 września 2006 r.,
na skutek skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w L.
z dnia 21 marca 2006 r., sygn. akt III AUa .../05,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. C. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 21 marca 2006 r. III AUa/05 w sprawie o ustalenie wysokości kapitału początkowego. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała kwotę 1. 636,47 zł, twierdząc jednak, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie ma wpływu na dopuszczalność skargi. Powołała się przy tym na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2004 r., II UKN 294/03, w którym stwierdza się, że w sprawie o ustalenie kapitału początkowego kasacja jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, jeżeli jej zarzuty dotyczą naruszenia zasad ustalenia tego kapitału.

Oceniając dopuszczalność skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Instytucja skargi kasacyjnej została wprowadzona do Kodeksu

postępowania cywilnego od dnia 6 lutego 2005 r. mocą ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98). Dopuszczalność skargi kasacyjnej należy oceniać według stanu prawnego obowiązującego po tej dacie. Zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Sprawa o ustalenie kapitału początkowego jest niewątpliwie sprawą o prawa majątkowe niezależnie od tego, jakich kwestii dotyczą zarzuty podniesione w odwołaniu od decyzji ustalającej ten kapitał. W niniejszej sprawie odwołanie dotyczyło błędu w ustaleniu wysokości kapitału początkowego, który zdaniem wnioskodawczyni powinien być obliczony przy uwzględnieniu całości okresów nieskładkowych bez ograniczenia ich do 1/3 okresów składkowych. Zarzuca się więc błąd organu rentowego w wyliczeniu wartości prawa majątkowego, jakim jest kapitał początkowy. W związku z tym mają zastosowanie ograniczenia co do dopuszczalności skargi kasacyjnej w zależności od wartości przedmiotu zaskarżenia, określone w powołanym na wstępie przepisie. Ograniczenia te nie mają zastosowania jedynie w sprawach o przyznanie i wstrzymanie emerytury i renty oraz w sprawach o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia. Sprawy o ustalenie kapitału początkowego nie należą do żadnej z wymienionych kategorii spraw, zatem dopuszczalność skargi kasacyjnej w tych sprawach uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia. Skoro wskazana przez skarżącą wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych, skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.